ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1962

Vyhlásené: 12.09.1962 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

90

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
zo 17. augusta 1962
o Parížskom dohovore na ochranu priemyslového vlastníctva z 20. marca 1883, revidovanom v Bruseli 14. decembra 1900, vo Washingtone 2. júna 1911, v Haagu 6. novembra 1925, v Londýne 2. júna 1934 a v Lisabone 31. októbra 1958

Dňa 20. marca 1883 bol dojednaný Parížsky dohovor na ochranu priemyslového vlastníctva, ktorý bol naposledy revidovaný 31. októbra 1958 v Lisabone.

Dňa 11. augusta 1961 bola uložená u švajčiarskej vlády ratifikačná listina Československej socialistickej republiky k uvedenému Dohovoru.

Podľa svojho článku 18, odseku 1 vstúpil Dohovor v platnosť pre Československú socialistickú republiku 4. januára 1962.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

David v. r.

PARÍŽSKY DOHOVOR NA OCHRANU PRIEMYSLOVÉHO VLASTNÍCTVA

z 20. marca 1883

revidovaný

v Bruseli 14. decembra 1900, vo Washingtone 2. júna 1911, v Haagu 6. novembra 1925, v Londýne 2. júna 1934 a v Lisabone 31. októbra 1958

Článok 1

(1) Krajiny, na ktoré sa vzťahuje tento Dohovor, tvoria Úniu na ochranu priemyslového vlastníctva.

(2) Predmetom ochrany priemyslového vlastníctva sú patenty na vynálezy, úžitkové vzory, priemyslové vzory alebo modely, továrenské alebo obchodné známky, známky služieb, obchodné meno a údaje o proveniencii tovaru alebo označení jeho pôvodu. Ďalšou úlohou ochrany priemyslového vlastníctva je aj potlačovanie nekalej súťaže.

(3) Priemyslové vlastníctvo sa rozumie v najširšom poňatí a vzťahuje sa nielen na priemysel a na obchod vo vlastnom slova zmysle, ale aj na ťažobný a poľnohospodársky priemysel a na všetky

umelé alebo prirodzené výrobky, napr.: na víno, obilie, tabakové listy, ovocie, dobytok, nerasty, minerálne vody, pivo, kvetiny, múku.

(4) Medzi patenty a vynálezy sú zahrnuté rôzne druhy priemyslových patentov, ktoré pripúšťa zákonodarstvo únijných krajín, ako importačné patenty, patenty na zdokonalenie, prídavkové patenty a prídavkové osvedčenia atď.

Článok 2

(1) Príslušníci každej únijnej krajiny požívajú, pokiaľ ide o ochranu priemyslového vlastníctva, vo všetkých ostatných únijných krajinách tie isté výhody, ktoré príslušné zákony poskytujú alebo poskytnú príslušníkom vlastného štátu bez ujmy na právach najmä určených týmto Dohovorom. Budú teda požívať tú istú ochranu ako títo štátni príslušníci a tie isté právne prostriedky proti akémukoľvek porušovaniu ich práv, s výhradou, že splnia podmienky a formality, ktoré predpisy ukladajú príslušníkom vlastného štátu.

(2) Od príslušníkov Únie sa však nesmie vyžadovať, aby, ak majú požívať niektoré právo priemyslového vlastníctva, mali bydlisko alebo závod v krajine, kde sa o ochranu žiada.

(3) Legislatívne opatrenia každej únijnej krajiny, ktoré sa týkajú súdneho a správneho konania a príslušnosti, ako aj voľby bydliska alebo ustanovenia zástupcu, ktoré by vyžadovali zákony o priemyslovom vlastníctve, sú výslovne vyhradené.

Článok 3

Príslušníkom únijných krajín sú naroveň postavení tí príslušníci krajín nepatriacich k Únii, ktorí majú na území niektorej únijnej krajiny bydlisko alebo skutočné (opravdivé) závody, a to priemyslové alebo obchodné.

Článok 4

A. -

(1) Kto riadne podá žiadosť o patent na vynález (prihlášku vynálezu), o úžitkový vzor, o priemyslový vzor alebo model, o továrenskú alebo obchodnú známku v jednej z únijných krajín, alebo jeho právny nástupca, bude v nižšie uvedených lehotách požívať prioritné právo pri podaní prihlášky v ostatných krajinách.

(2) Za prihlášku, ktorá zakladá prioritné právo, sa uznáva každá prihláška, ktorá je riadnou národnou prihláškou podľa národného zákonodarstva každej únijnej krajiny alebo podľa dvojstranných alebo viacstranných zmlúv, uzavretých medzi niekoľkými únijnými krajinami.

(3) Riadne podanou národnou prihláškou sa rozumie každá prihláška, ktorá postačuje na zistenie dátumu, kedy bola v príslušnej krajine podaná, nech už bol neskorší osud tejto prihlášky akýkoľvek.

B. -

Preto prihláška podaná v niektorej z ostatných únijných krajín neskoršie, avšak pred uplynutím týchto lehôt, nesmie na základe skutočností, ktoré medzitým nastali, stratiť účinnosť, ako najmä inou prihláškou, uverejnením vynálezu alebo jeho používaním, daním do predaja exemplárov vzoru alebo modelu, používaním známky, a tieto skutočnosti nesmú založiť ani akékoľvek právo tretích osôb ani akékoľvek osobné vlastníctvo. Práva nadobudnuté tretími osobami pred dňom prvej prihlášky, na ktorej sa zakladá prioritné právo, zostávajú zachované podľa vnútorného zákonodarstva každej únijnej krajiny.

C. -

(1) Zhora uvedené prioritné lehoty sú dvanásť mesiacov pre patenty na vynálezy a pre úžitkové vzory a šesť mesiacov pre priemyslové vzory alebo modely a pre továrenské alebo obchodné známky.

(2) Tieto lehoty začnú plynúť odo dňa, keď bola podaná prvá prihláška; deň podania prihlášky sa do lehoty nepočíta.

(3) Ak je v krajine, kde sa žiada o ochranu, posledný deň lehoty zákonným sviatkom alebo dňom, keď úrad nie je na prijímanie prihlášok otvorený, predĺži sa lehota na prvý pracovný deň, ktorý nasleduje.

(4) Za prvú prihlášku, od dátumu podania ktorej plynie prioritná lehota, pokladá sa neskoršia prihláška, predmet ktorej sa zhoduje s predmetom skoršej prvej prihlášky podľa odseku 2, podanej v tej istej únijnej krajine, ak v čase podania neskoršej prihlášky bola skoršia prihláška odvolaná, alebo sa od nej upustilo, alebo bola zamietnutá bez toho, že by bola daná na verejné nahliadnutie, a bez toho, že by z nej plynuli nejaké práva, a ak ešte nebola použitá za podklad pre uplatnenie prioritného práva. Skoršia prihláška nemôže sa potom už použiť za podklad pre uplatnenie prioritného práva.

D. -

(1) Kto chce uplatniť prioritu skoršej prihlášky, musí urobiť vyhlásenie, udávajúce dátum a krajinu tejto prihlášky. Každá krajina určí, kedy najneskoršie musí sa také vyhlásenie urobiť.

(2) Tieto údaje sa uvedú v publikáciách, ktoré vydáva príslušný úrad, najmä o patentoch a o opisoch na nich sa vzťahujúcich.

(3) Únijné krajiny môžu vyžadovať od toho, kto robí vyhlásenie o priorite, aby predložil odpis skôr podanej prihlášky (opis, výkresy atď.). Odpis, o ktorom úrad, ktorému bola prihláška podaná, potvrdí, že súhlasí s originálom, nebude podliehať nijakému overeniu a v každom prípade bude možné ho bezodplatne kedykoľvek predložiť v lehote 3 mesiacov odo dňa, keď bola podaná neskoršia prihláška. Možno požadovať, aby sa k nemu pripojilo osvedčenie tohto úradu o dátume prihlášky a preklad.

(4) Iné formality pre prioritné vyhlásenie nesmú sa v čase podania prihlášky požadovať. Každá únijná krajina určí, aké následky vzídu z opomenutia formalít predpísaných týmto článkom; tieto následky nesmú však prevyšovať stratu prioritného práva.

(5) Dodatočne bude možné vyžadovať i iné preukazy.

Kto uplatňuje prioritu skoršej prihlášky, musí uviesť jej číslo; tento údaj sa uverejní za podmienok vyššie uvedených v odseku 2.

E. -

(1) Ak je v niektorej krajine prihlásený priemyslový vzor alebo model na podklade prioritného práva založeného na prihláške úžitkového vzoru, platí iba prioritná lehota určená pre priemyslové vzory alebo modely.

(2) Okrem toho je prípustné prihlásiť v niektorej krajine úžitkový vzor na podklade prioritného práva založeného podaním žiadosti o patent a naopak.

F. -

Žiadna únijná krajina nesmie zamietnuť prioritu alebo žiadosť o patent z toho dôvodu, že prihlasovateľ uplatňuje viac priorít, aj keď pochádzajú z rôznych krajín, alebo z toho dôvodu, že prihláška, v ktorej sa uplatňuje jedna alebo viac priorít, obsahuje jeden alebo viac prvkov, ktoré

neboli obsiahnuté v prihláške alebo v prihláškach, priorita ktorých sa uplatňuje, a to v obidvoch prípadoch pod podmienkou, že vynález je podľa zákona príslušnej krajiny jednotný.

Pokiaľ ide o prvky, ktoré nie sú obsiahnuté v prihláške alebo v prihláškach, priorita ktorých sa uplatňuje, vzniká podaním neskoršej prihlášky prioritné právo za obvyklých podmienok.
G. -

(1) Ak vyjde pri prieskume najavo, že žiadosť o patent je súborná, žiadateľ bude môcť rozdeliť žiadosť na určitý počet čiastkových žiadostí, v tom prípade sa mu zachová ako dátum každej z nich dátum pôvodnej žiadosti a výhoda prioritného práva, ak sa uplatní.

(2) Prihlasovateľ môže aj z vlastného popudu rozdeliť žiadosť o patent, pričom sa ako dátum každej rozdelenej žiadosti zachová dátum pôvodnej žiadosti, a ak sa uplatní, i výhoda prioritného práva. Každá únijná krajina môže určiť podmienky, za ktorých bude toto rozdelenie prípustné.
H. -

Priorita sa nesmie odoprieť z toho dôvodu, že určité prvky vynálezu, pre ktoré sa priorita požaduje, nie sú uvedené v nárokoch obsiahnutých v žiadosti podanej v krajine pôvodu, ak sú tieto časti zo súhrnu príloh tejto žiadosti jasne zrejmé.

Článok 4 bis

(1) Patenty, o ktoré žiadali v jednotlivých únijných krajinách príslušníci Únie, nebudú závislé na patentoch, ktoré sa dosiahli pre ten istý vynález v iných krajinách, či únijných alebo neúnijných.

(2) Tomuto ustanoveniu treba rozumieť bez akéhokoľvek obmedzenia, menovite v tom zmysle, že patenty prihlásené v prioritnej lehote sú nezávislé, a to tak pokiaľ ide o dôvod neplatnosti a zániku patentu, ako aj pokiaľ ide o normálnu dobu trvania.

(3) Toto ustanovenie sa vzťahuje na všetky patenty, ktoré sú v platnosti v čase, keď nadobudlo účinnosť.

(4) Pri prístupe nových krajín bude platiť to isté pre patenty, ktoré sú v platnosti na obidvoch stranách v čase prístupu.

(5) Patenty nadobudnuté s výhodou priority budú mať v jednotlivých únijných krajinách rovnakú dobu trvania, akú by mali, ak by boli žiadané alebo udelené bez výhody priority.

Článok 4 ter

Vynálezca má právo, aby bol ako vynálezca v patente uvedený.

Článok 4 quater

Udelenie patentu nesmie sa odoprieť a patent nesmie byť zrušený z dôvodov, že predaj patentovaného výrobku alebo výrobku, ku ktorému sa dospeje patentovaným postupom, je národným zákonodarstvom vylúčený alebo obmedzený.

Článok 5

A. -

(1) Ak majiteľ patentu dovezie do krajiny, kde bol patent udelený, predmety vyrobené v niektorej krajine Únie, neprivodí to zánik patentu.

(2) Každá únijná krajina môže urobiť legislatívne opatrenia pre udeľovanie nútených licencií, aby zabránila zneužívanie, ktoré by mohlo z výkonu výlučného práva výrobného alebo obchodného závodu udeleného patentom vzísť napr. jeho neužívaním.

(3) Zánik patentu môže byť určený len pre prípad, keď by povolenie nútených licencií nebolo postačilo na zamedzenie takéhoto zneužitia. Pred uplynutím dvoch rokov, počínajúc povolením prvej nútenej licencie, nesmie sa začať konanie o žalobe na zánik alebo odvolanie patentu.

(4) O nútenú licenciu nemôže sa žiadať z dôvodov nepoužívania alebo nedostatočného používania pred uplynutím lehoty štyroch rokov od podania žiadosti o patent, alebo troch rokov od udelenia patentu, pričom sa použije lehota, ktorá uplynie neskoršie; nútená licencia sa odoprie, ak majiteľ patentu ospravedlní svoju nečinnosť riadnymi dôvodmi. Takáto nútená licencia bude nevýlučná a nebude sa môcť previesť, a to ani v podobe prepožičania sublicencie, inak, než s časťou podniku alebo obchodného závodu používajúceho túto licenciu.

(5) Predchádzajúce ustanovenia sa použijú s výhradou nevyhnutných zmien aj pre úžitkové vzory.

B. -

Ochrana priemyslových vzorov a modelov nesmie zaniknúť ani pre nevyužívanie, ani pre dovážanie predmetov zhodných s predmetmi chránenými.

C. -

(1) Ak je v niektorej krajine používanie zapísanej známky povinné, smie sa zápis zrušiť len po primeranej lehote, a vtedy, keď účastník neospravedlní, prečo známku nevyužíval.

(2) Ak majiteľ používa továrenskú alebo obchodnú známku v podobe, ktorá sa líši svojimi prvkami, ktoré nemenia rozlišovaciu povahu známky, od podoby, v ktorej bola v niektorej únijnej krajine zapísaná, neprivodí to výmaz zápisu a nezmenší to ochranu udelenú známke.

(3) Súbežné používanie tej istej známky na rovnakých alebo podobných výrobkoch priemyslovými alebo obchodnými podnikmi, ktoré podľa ustanovenia národného zákona krajiny, v ktorej sa uplatňuje ochrana, sú považované za spolumajiteľov známky, nebude na prekážku zápisu ani nezmenší ochranu, ktorá bola tejto známke poskytnutá v ktorejkoľvek krajine Únie, pokiaľ by toto používanie nebolo schopné klamať verejnosť a pokiaľ by nebolo v rozpore s verejným záujmom.

D. -

Pre uznanie práva nebude sa vyžadovať, aby na výrobku bola nejaká značka alebo zmienka o patente, o úžitkovom vzore, o zápise továrenskej alebo obchodnej známky alebo o prihlásení vzoru alebo modelu.

Článok 5 bis

(1) Na zaplatenie poplatkov určených pre zachovanie práv priemyslového vlastníctva musí byť povolené aspoň šesťmesačné pozhovenie, a to tak, že bude zaplatený príplatok, ak ho národné zákonodarstvo ukladá.

(2) Únijné krajiny môžu určiť, že patenty na vynálezy, ktoré zanikli pre nezaplatenie poplatkov, budú vrátené do predošlého stavu.

Článok 5 ter

V žiadnej únijnej krajine sa nepokladá za porušenie práv majiteľa patentu:

1. ak sa na lodiach ostatných únijných krajín upotrebia patentové zariadenia v lodnom telese, v strojoch, v lodnej výstroji, prístrojoch a v inom príslušenstve, keď sa tieto lode dostanú na čas alebo náhodne do vôd príslušnej krajiny, s výhradou, že sa tu tieto predmety upotrebia len pre lodné potreby;

2. ak sa patentové zariadenia upotrebia pri stavbe alebo prevádzke leteckých alebo pozemných vozidiel iných únijných krajín, alebo pri súčastiach týchto vozidiel, keď sa prechodne alebo náhodne dostanú do tejto krajiny.

Článok 5 quater

Ak sa výrobok dovezie do niektorej únijnej krajiny, kde existuje patent chrániaci postup výroby tohto výrobku, budú majiteľovi patentu patriť k dovezenému výrobku všetky práva, ktoré mu na podklade patentu na postup priznáva zákonodarstvo dovážajúcej krajiny k výrobkom vyrobeným v tejto krajine.

Článok 5 quinquies

Priemyslové vzory a modely budú chránené vo všetkých únijných krajinách.

Článok 6

(1) Podmienky prihlášky a zápisu továrenských a obchodných známok určí v každej únijnej krajine jej národné zákonodarstvo.

(2) Známka prihlásená príslušníkom niektorej únijnej krajiny v ktorejkoľvek únijnej krajine nemôže sa však odmietnuť alebo zrušiť z dôvodu, že nebola prihlásená, zapísaná alebo obnovená v krajine pôvodu.

(3) Známka riadne zapísaná v niektorej únijnej krajine sa považuje za nezávislú na známkach zapísaných v iných únijných krajinách vrátane krajiny pôvodu.

Článok 6 bis

(1) Únijné krajiny sa zaväzujú, buď z úradnej povinnosti, ak to zákonodarstvo krajiny dovoľuje, alebo na žiadosť záujemcu, že odmietnu alebo zrušia zápis a zakážu používanie továrenskej alebo obchodnej známky, ktorá je reprodukciou, napodobením alebo prekladom, ktorý je schopný vyvolať zámenu so známkou, o ktorej podľa posudku príslušného úradu krajiny zápisu alebo používania je tam všeobecne známe, že je už známkou osoby oprávnenej požívať výhody tohto Dohovoru a používanou pre rovnaké alebo podobné výrobky. Rovnako je tomu, ak podstatná časť známky je reprodukciou takej známky všeobecne známej, alebo napodobením, ktoré je schopné spôsobiť zámenu s ňou.

(2) Pre domáhanie sa výmazu takej známky je povolená lehota najmenej 5 rokov odo dňa zápisu. Únijné krajiny môžu určiť lehotu, v ktorej sa možno domáhať zákazu používania.

(3) Pre domáhanie sa výmazu alebo zákazu používania známok zapísaných alebo používaných v zlom úmysle sa lehota neurčuje.

Článok 6 ter

(1)

a) Únijné krajiny sa zhodli na tom, že odmietnu alebo zrušia zápis a že vhodnými opatreniami zakážu, aby bez splnomocnenia príslušných miest sa používali ako továrenské alebo obchodné známky alebo ako časti týchto známok erby, vlajky a iné znaky štátnej zvrchovanosti únijných krajín, úradné skúšobné, puncovné a záručné značky u nich zavedené, ako aj každé napodobeniny z heraldického hľadiska.

b) Ustanovenia uvedené pod bodom a) sa vzťahujú tak isto na erby, vlajky a iné symbolické znaky, skratky alebo názvy medzinárodných medzivládnych organizácií, ktorých je jedna alebo viac únijných krajín členom, s výnimkou tých erbov, vlajok a iných symbolických znakov, skratiek a názvov, ochrana ktorých bola už predmetom platných medzinárodných dohôd.

c) Žiadna únijná krajina nie je povinná použiť ustanovenia uvedené pod písm. b) na škodu tých, ktorí získali v tejto krajine práva v dobrej viere pred nadobudnutím účinnosti tohto Dohovoru. Únijné krajiny nie sú povinné použiť spomínané ustanovenia, ak používanie alebo zápis, ktoré sú uvedené pod písm. a) zhora, nie sú takého druhu, aby mohli vo verejnosti vzbudiť dojem o súvislosti medzi príslušnou organizáciou a znakmi, vlajkami, znakmi štátnej zvrchovanosti, skratkami alebo názvami, alebo ak nie je používanie alebo zápis pravdepodobne takého druhu, že by bol schopný klamať verejnosť o súvislosti medzi používateľom a organizáciou.

(2) Používať úradné skúšobné, puncovné a záručné značky je zakázané len vtedy, ak známky, ktoré ich obsahujú, sú určené na to, aby sa používali na tovar toho istého alebo podobného druhu.

(3)

a) Na vykonanie týchto ustanovení sa únijné krajiny zhodli na tom, že si navzájom oznámia prostredníctvom Medzinárodného úradu zoznam znakov štátnej zvrchovanosti, úradných skúšobných, puncovných a záručných značiek, ktoré chcú alebo budú chcieť chrániť celkom alebo s určitým obmedzením podľa tohto článku, a že sa navzájom upovedomia o všetkých neskorších zmenách, ktoré nastanú v tomto zozname. Každá únijná krajina dá v príhodnej dobe verejnosti k dispozícii zoznamy, ktoré jej boli oznámené.
Pokiaľ ide o vlajky štátov, nie je však takéto oznámenie povinné.

b) Ustanovenia uvedené v prvom odseku pod písm. b) sa vzťahujú len na erby, vlajky a iné symbolické znaky, skratky alebo názvy medzinárodných medzivládnych organizácií, ktoré spomínané organizácie oznámili únijným krajinám prostredníctvom Medzinárodného úradu.

(4) Každá únijná krajina smie v lehote 12 mesiacov po tom, čo dostala zoznam, zaslať prostredníctvom Medzinárodného úradu príslušnej krajine alebo medzinárodnej medzivládnej organizácii svoje prípadné námietky.

(5) U vlajok štátov sa použijú opatrenia, ktoré sú uvedené v odseku 1 zhora, len ak pôjde o známky zapísané po 6. novembri 1925.

(6) Pre štátne znaky, okrem vlajok, pre úradné a puncovné značky únijných krajín a pre erby, vlajky a iné symbolické znaky, skratky alebo názvy medzinárodných medzivládnych organizácií platia tieto ustanovenia, len pokiaľ ide o známky, ktoré boli zapísané po uplynutí dvoch mesiacov po prevzatí oznámenia uvedeného v odseku 3 zhora.

(7) V prípade zlého úmyslu smú krajiny dať vymazať i tie znaky, ktoré boli zapísané pred 6. novembrom 1925 a obsahujú štátne znaky, značky a puncovné značky.

(8) Príslušníci každej krajiny, ktorým sa povolí používať štátne znaky, značky a puncovné značky ich krajiny, smú ich používať, aj keby sa podobali štátnym znakom, značkám a puncovným značkám inej krajiny.

(9) Únijné krajiny sa zaväzujú, že zakážu v obchode neoprávnene používať štátne znaky iných únijných krajín, ak by takéto používanie mohlo vyvolať omyl o pôvode výrobkov.

(10) Predchádzajúce ustanovenia nebránia krajinám, aby podľa článku 6 quinquies ods. 3 písm. B mohli odmietnuť alebo vyhlásiť za neplatné známky, ktoré nedovolene obsahujú erby, vlajky a iné znaky štátnej zvrchovanosti, alebo znaky a úradné puncovné značky zavedené v niektorej únijnej krajine, rovnako ako rozlišovacie znaky medzinárodných medzivládnych organizácií uvedených v odseku 1 zhora.

Článok 6 quater

(1) Ak podľa zákonodarstva niektorej únijnej krajiny je prevod známky platný len vtedy, ak nastal súčasne s prevodom podniku alebo obchodu, ktorému známka patrí, postačí na pripustenie

jeho platnosti, aby časť podniku alebo obchodu, ktorá je v tejto krajine, bola prevedená na právneho nástupcu s výlučným právom v nej vyrábať alebo predávať výrobky opatrené prevedenou známkou.

(2) Toto ustanovenie neukladá únijným krajinám povinnosť uznávať platnosť prevodu ktorejkoľvek známky, používanie ktorej právnym nástupcom by v skutočnosti uvádzalo verejnosť do omylu, najmä pokiaľ ide o pôvod, povahu alebo podstatné akosti výrobkov, pre ktoré sa známka používa.

Článok 6 quinquies

A. -

(1) Každá továrenská a obchodná známka riadne zapísaná v krajine pôvodu bude tak ako je pripustená na prihlásenie a chránená v ostatných únijných krajinách s výhradami uvedenými v tomto článku. Tieto krajiny môžu pred vykonaním konečného zápisu požadovať, aby bolo predložené osvedčenie o zápise v krajine pôvodu vydané príslušným úradom. Pre toto osvedčenie nebude sa požadovať žiadne overenie.

(2) Za krajinu pôvodu sa považuje tá únijná krajina, kde prihlasovateľ má skutočný (opravdivý) priemyslový alebo obchodný závod, a ak nemá takýto závod v Únii, tá únijná krajina, kde má svoje bydlisko; ak nemá bydlisko v Únii, potom krajina jeho štátnej príslušnosti v prípade, že je príslušníkom únijnej krajiny.

B. -

Továrenské a obchodné známky, o ktorých hovorí tento článok, môžu sa odmietnuť na zápis alebo zrušiť len v týchto prípadoch:

1. ak môžu porušiť práva, ktoré nadobudli tretie osoby v krajine, kde sa žiada o ochranu;
2. ak nemajú rozlišovaciu spôsobilosť alebo ak sú zložené výhradne zo značiek alebo údajov, ktoré môžu v obchode slúžiť na označovanie druhu, akosti, množstva, určenia, ceny, miesta pôvodu výrobkov alebo doby výroby, alebo sa stali obvyklými v bežnej reči alebo v lojálnych a stálych obchodných zvyklostiach krajiny, kde sa požaduje ochrana;
3. ak odporujú dobrým mravom alebo verejnému poriadku, a najmä ak môžu klamať verejnosť. Rozumie sa, že známka sa nemôže pokladať za odporujúcu verejnému poriadku iba z toho dôvodu, že sa nezhoduje s niektorým ustanovením známkového práva, vyjmúc prípad, keď sa toto ustanovenie samo týka verejného poriadku.

Použitie ustanovenia článku 10 bis je jednako vyhradené.

C. -

(1) Pri posudzovaní, či možno známku chrániť, treba prihliadnuť na všetky skutkové okolnosti, najmä na dobu používania známky.

(2) V ostatných únijných krajinách sa nemôžu odmietnuť továrenské alebo obchodné známky len z toho dôvodu, že sa líšia od známok chránených v krajine pôvodu len v prvkoch, ktoré nezhoršujú ich rozlišovaciu spôsobilosť a nedotýkajú sa totožnosti známok, pokiaľ ide o tvar, v akom boli prihlásené v spomínanej krajine pôvodu.

D. -

Nikto sa nemôže dovolávať výhod tohto článku, ak známka, o ochranu ktorej žiada, nie je zapísaná v krajine pôvodu.

E. -

V žiadnom prípade však nevzíde obnovením zápisu známky v krajine pôvodu povinnosť obnoviť zápis v ostatných únijných krajinách, v ktorých bola známka zapísaná.

F. -

Výhoda priority sa zachováva prihláškam známok podaným v lehote podľa článku 4 aj vtedy, keď sa zápis v krajine pôvodu stal až po uplynutí tejto lehoty.

Článok 6 sexies

Únijné krajiny sa zaväzujú chrániť známky služieb. Nie sú povinné zavádzať zápis týchto známok.

Článok 6 septies

(1) Ak žiada agent alebo zástupca majiteľa známky v niektorej únijnej krajine o zápis tejto známky na svoje vlastné meno v jednej alebo niekoľkých týchto krajinách bez súhlasu tohto majiteľa, je majiteľ oprávnený podať námietky proti požadovanému zápisu a žiadať o výmaz, alebo ak to povoľuje zákon dotyčnej krajiny, o prevod zápisu na seba, pokiaľ by agent alebo zástupca neospravedlnil svoje konanie.

(2) S výhradou vyššie uvedeného odseku 1 je majiteľ známky oprávnený podať námietky proti používaniu svojej známky agentom alebo zástupcom, pokiaľ na toto používanie nedal splnomocnenie.

(3) Národným zákonodarstvom môže byť určená spravodlivá lehota, v ktorej by majiteľ známky mohol uplatňovať svoje práva podľa tohto článku.

Článok 7

Povaha výrobku, na ktorý má byť továrenská alebo obchodná známka pripájaná, nemôže v žiadnom prípade prekážať zápisu známky.

Článok 7 bis

(1) Únijné krajiny sa zaväzujú pripustiť na prihlásenie a chrániť známky sväzové, patriace združeniam, existencia ktorých neodporuje zákonu krajiny pôvodu, a to aj vtedy, keď tieto združenia nemajú priemyslový alebo obchodný závod.

(2) Každá krajina však môže podľa svojej vôle posúdiť, za ktorých zvláštnych podmienok bude sväzová známka chránená, a môže odmietnuť ochranu, ak táto známka odporuje verejným záujmom.

(3) Ochrana týchto známok nemôže sa však odmietnuť žiadnemu združeniu, existencia ktorého neodporuje zákonu krajiny pôvodu, z dôvodu, že združenie nemá sídlo v krajine, kde sa požaduje ochrana, alebo že nie je ustavené podľa zákonodarstva tejto krajiny.

Článok 8

Obchodné meno je chránené vo všetkých únijných krajinách bez toho, že by ho bolo treba prihlasovať alebo zapisovať; nerozhoduje, či je, či nie je časťou továrenskej alebo obchodnej známky.

Článok 9

(1) Každý výrobok, ktorý je nedovolene označený továrenskou alebo obchodnou známkou alebo obchodným menom, sa pri dovoze do tých únijných krajín, v ktorých táto známka alebo toto obchodné meno majú právo na zákonnú ochranu, zhabe.

(2) Zhabanie sa vykoná aj v tej krajine, kde došlo k nedovolenému označeniu, alebo v krajine, kam bol výrobok dovezený.

(3) Ku zhabaniu dôjde podľa vnútorného zákonodarstva každej krajiny, buď na návrh prokurátora alebo ktoréhokoľvek iného príslušného úradu alebo na žiadosť zúčastnenej strany, či je to osoba fyzická alebo právnická.

(4) Úrady nie sú povinné vykonať zhabanie v prípade prevozu.

(5) Ak zákonodarstvo niektorej krajiny nedovoľuje zhabanie pri dovoze, zhabanie sa nahradí zákazom dovozu alebo zhabaním vo vnútrozemí.

(6) Ak zákonodarstvo niektorej krajiny nedovoľuje zhabanie pri dovoze, ani zákaz dovozu ani zhabanie vo vnútrozemí, tieto opatrenia až do príslušnej zákonodarnej zmeny sa nahradia žalobami a prostriedkami, ktoré zákon tejto krajiny prepožičiava v rovnakom prípade vlastným štátnym príslušníkom.

Článok 10

(1) Ustanovenia predchádzajúceho článku sa použijú v prípade priameho alebo nepriameho používania falošného označenia pôvodu výrobku alebo totožnosti výrobcu, továrnika alebo obchodníka.

(2) V každom prípade sa za zúčastnenú stranu uzná každá fyzická alebo právnická osoba, každý výrobca, továrnik alebo obchodník zúčastnený na ťažbe, výrobe alebo obchode s týmto výrobkom a usadený na mieste falošne označenom ako miesto pôvodu alebo v oblasti, kde toto miesto leží, alebo v krajine falošne označenej alebo v krajine, kde falošné označenie o pôvode sa používa.

Článok 10 bis

(1) Únijné krajiny sú povinné zabezpečiť príslušníkom Únie účinnú ochranu proti nekalej súťaži.

(2) Nekalou súťažou je každá súťažná činnosť, ktorá odporuje poctivým zvyklostiam v priemysle alebo obchode.

(3) Najmä sa musia zakázať:

1. akékoľvek činy, ktoré by mohli akokoľvek spôsobiť zámenu s podnikom, výrobkami, alebo s priemyslovou alebo obchodnou činnosťou súťažiteľa;
2. falošné údaje pri vykonávaní obchodu, ktoré by mohli poškodiť dobrú povesť podniku, výrobkov alebo priemyslovej alebo obchodnej činnosti súťažiteľa;
3. údaje alebo tvrdenia, používanie ktorých pri prevádzke obchodu by bolo schopné uvádzať verejnosť do omylu o vlastnosti, spôsobe výroby, charakteristike, spôsobilosti na použitie alebo o množstve tovaru.

Článok 10 ter

(1) Únijné krajiny sa zaväzujú, že zabezpečia príslušníkom ostatných únijných krajín vhodné zákonné prostriedky na účinné potlačovanie všetkých činov uvedených v článkoch 9, 10 a 10 bis.

(2) Zaväzujú sa ďalej, že urobia opatrenia, aby sväzom a združeniam, ktoré zastupujú zúčastnených priemyselníkov, výrobcov alebo obchodníkov a existencia ktorých sa neprieči zákonom ich krajiny, bolo - pokiaľ ide o potlačovanie činov označených v článkoch 9, 10 a 10 bis - dovolené zakročovať na súdoch alebo na správnych úradoch, a to v takej miere, v akej to zákon krajiny, kde sa žiada o ochranu, dovoľuje sväzom a združeniam tejto krajiny.

Článok 11

(1) Únijné krajiny udelia podľa svojho vnútorného zákonodarstva patentovateľným vynálezom, úžitkovým vzorom, priemyslovým vzorom alebo modelom, ako aj továrenským alebo obchodným známkam dočasnú ochranu, pokiaľ ide o výrobky, ktoré budú vystavené na medzinárodných úradných alebo úradne uznaných výstavách a usporiadaných na území niektorej z uvedených krajín.

(2) Touto dočasnou ochranou sa nepredĺžia lehoty uvedené v článku 4. Ak sa bude neskoršie žiadať o právo prednosti, môže každá krajina určiť, že lehota začína plynúť odo dňa, keď výrobok bol prinesený na výstavu.

(3) Každá krajina môže vyžadovať ako dôkaz o totožnosti vystavovaného predmetu a o dátume jeho prinesenia doklady, ktoré uzná za potrebné.

Článok 12

(1) Každá únijná krajina sa zaväzuje, že zriadi osobitný úrad pre priemyslové vlastníctvo a ústrednú prihlasovňu, aby sa mohli verejnosti oznamovať patenty na vynálezy, úžitkové vzory, priemyslové vzory alebo modely a továrenské alebo obchodné známky.

(2) Tento úrad bude periodicky vydávať úradný list. Bude pravidelne publikovať:

a) mená oprávnených osôb, ktorým boli vydané patenty, spolu s krátkym označením patentovaných vynálezov;

b) reprodukcie zapísaných známok.

Článok 13

(1) Medzinárodný úrad zriadený pod názvom Medzinárodný úrad na ochranu priemyslového vlastníctva je podriadený vysokej autorite vlády Švajčiarskej konfederácie, ktorá upravuje jeho organizáciu a dohliada na jeho činnosť.

(2)

a) Pri plnení úloh uvedených v odsekoch 3 a 5 tohto článku používa Medzinárodný úrad francúzsky a anglický jazyk.

b) Konferencie a zasadania, ktoré sú uvedené v článku 14, sa budú viesť vo francúzskom, anglickom a španielskom jazyku.

(3) Medzinárodný úrad sústreďuje rôzne zprávy týkajúce sa ochrany priemyslového vlastníctva, usporaduje a zverejňuje ich. Vykonáva všeobecne prospešné štúdiá zaujímajúce Úniu a rediguje na podklade dokladov, ktoré mu dávajú k dispozícii jednotlivé úrady, periodický časopis o otázkach týkajúcich sa problematiky Únie.

(4) Čísla tohto časopisu, ako aj všetky doklady vydávané Medzinárodným úradom, sa rozdeľujú úradom únijných krajín podľa počtu nižšie uvedených príspevkových jednotiek. Za ďalšie exempláre a doklady, ktoré by spomínané úrady alebo spoločnosti alebo jednotlivci žiadali navyše, bude treba platiť osobitne.

(5) Medzinárodný úrad má byť k dispozícii únijným krajinám, aby im o otázkach medzinárodnej služby priemyslového vlastníctva dodával osobitné zprávy, ktoré by mohli potrebovať. Riaditeľ Medzinárodného úradu zostaví každý rok zprávu o činnosti tohto úradu a zašle ju všetkým únijným krajinám.

(6) Riadne výdavky Medzinárodného úradu sú uhradzované únijnými krajinami spoločne. Až do novej úpravy nesmú ročne prevyšovať sumu 120 000 švajčiarskych frankov. Túto sumu možno podľa potreby zvýšiť jednomyseľným rozhodnutím niektorej z konferencií určených v článku 14.

(7) Riadne výdavky neobsahujú výdavky vzniknuté prácami konferencií splnomocnencov alebo administratívnych konferencií, ani výdavky, ktoré by mohli vzniknúť osobitnými prácami alebo publikáciami uskutočnenými podľa rozhodnutia niektorej konferencie. Tieto výdavky, ročná výška ktorých nemôže prekročiť 20 000 švajčiarskych frankov, sú uhradzované únijnými krajinami úmerne podľa príspevkov, ktoré platia na zabezpečenie chodu Medzinárodného úradu podľa nižšie uvedeného ustanovenia odseku 8.

(8) Aby bol určený podiel každej krajiny na tejto celkovej výške výdavkov, sú zmluvné krajiny rovnako ako tie krajiny, ktoré k Únii dodatočne pristúpia, rozdelené do šiestich tried, z ktorých každá prispieva v pomere určitého počtu jednotiek, a to:

1. trieda 25 jednotiek
2. trieda 20 jednotiek
3. trieda 15 jednotiek
4. trieda 10 jednotiek
5. trieda 5 jednotiek
6. trieda 3 jednotky.

Tieto koeficienty sa násobia počtom krajín v každej triede a súčet takto získaných súčinov udáva počet jednotiek, ktorým sa delí celkový výdavok. Podiel udáva sumu výdavkovej jednotky.

(9) Každá únijná krajina pri svojom prístupe určí triedu, do ktorej si praje byť zaradená; môže však dodatočne vyhlásiť, že chce byť zaradená do inej triedy.

(10) Vláda Švajčiarskej konfederácie dohliada na výdavky Medzinárodného úradu rovnako ako na jeho účty a poskytuje potrebné preddavky.

(11) Ročné vyúčtovanie zostavené Medzinárodným úradom sa zašle na vedomie všetkým ostatným úradom.

Článok 14

(1) Tento Dohovor sa podrobí periodickým revíziám, aby sa v ňom vykonali úpravy zamerané na zdokonalenie systému Únie.

(2) Za týmto účelom sa budú v jednotlivých únijných krajinách postupne konať konferencie delegátov týchto krajín.

(3) Úrad krajiny, kde má zasadať konferencia, pripraví za pomoci Medzinárodného úradu náplň práce tejto konferencie.

(4) Riaditeľ Medzinárodného úradu bude prítomný na konferenčných zasadaniach a zúčastní sa rokovania bez hlasovacieho práva.

(5)

a) V čase medzi revíznymi diplomatickými konferenciami sa každé tri roky zídu konferencie zástupcov všetkých únijných krajín, aby vypracovali zprávu o predpokladaných výdavkoch Medzinárodného úradu na príslušné nastávajúce trojročné obdobie a oboznámili sa s otázkami týkajúcimi sa riadneho chodu a rozvoja Únie.

b) Ďalej budú tieto konferencie oprávnené pozmeniť na podklade jednomyseľného uznesenia maximálnu ročnú výšku výdavkov Medzinárodného úradu za predpokladu, že boli zvolané ako konferencie splnomocnencov všetkých únijných krajín, a to na podklade pozvania vlády Švajčiarskej konfederácie.

c) Okrem toho budú sa môcť zvolať konferencie uvedené pod písmenom a) aj medzi ich pravidelnými trojročnými zasadaniami, a to z iniciatívy buď riaditeľa Medzinárodného úradu alebo vlády Švajčiarskej konfederácie.

Článok 15

Únijné krajiny si navzájom vyhradzujú právo dojednať oddelene medzi sebou osobitné dohody na ochranu priemyslového vlastníctva, pokiaľ takéto dohody neodporujú ustanoveniam tohto Dohovoru.

Článok 16

(1) Krajiny, ktoré sa nezúčastnili na tomto Dohovore, budú môcť k nemu pristúpiť, ak o to požiadajú.

(2) O tomto prístupe diplomatickou cestou sa upovedomí vláda Švajčiarskej konfederácie, ktorá zasa potom upovedomí všetky ostatné vlády.

(3) Pristupujúca krajina pristúpi s plným právnym účinkom ku všetkým ustanoveniam, ktoré sú obsiahnuté v tomto Dohovore, a bude požívať všetky výhody v ňom ustanovené, prístup nadobudne účinnosť za mesiac po tom, keď vláda Švajčiarskej konfederácie zašle ostatným únijným krajinám oznámenie, za predpokladu, že pristupujúca krajina neudala vo svojom vyhlásení o prístupe neskorší dátum.

Článok 16 bis

(1) Každá únijná krajina môže kedykoľvek písomne oznámiť vláde Švajčiarskej konfederácie, že tento Dohovor platí pre celé územie alebo časť územia ich kolónií, protektorátov, mandátnych území alebo ostatných území podliehajúcich jej moci, alebo pre závislé územia; Dohovor bude potom platiť na všetkých územiach, o ktorých bude zmienka v notifikácii, za jeden mesiac po zaslaní oznámenia ostatným únijným krajinám vládou Švajčiarskej konfederácie za predpokladu, že v notifikácii nebol uvedený neskorší dátum. Dohovor nebude platiť na zhora uvedených územiach, ak sa nevykoná táto notifikácia.

(2) Každá únijná krajina môže kedykoľvek písomne oznámiť vláde Švajčiarskej konfederácie, že tento Dohovor prestáva platiť na celom území alebo časti tých území, ktoré boli predmetom notifikácie spomínanej vo vyššie uvedenom článku, a Dohovor prestane platiť na územiach uvedených v príslušnej notifikácii za 12 mesiacov po prijatí notifikácie adresovanej vláde Švajčiarskej konfederácie.

(3) Všetky notifikácie adresované vláde Švajčiarskej konfederácie podľa ustanovení obsiahnutých v odsekoch 1 a 2 tohto článku oznámi švajčiarska vláda všetkým únijným krajinám.

Článok 17

Každá únijná krajina sa zaväzuje, že v súlade so svojimi ústavnými predpismi urobí nevyhnutné opatrenia na vykonanie tohto Dohovoru.

Očakáva sa, že v okamihu uloženia ratifikačných listín alebo listín o prístupe určitou krajinou bude táto krajina schopná zabezpečiť v súlade so svojím vnútorným zákonodarstvom účinnosť ustanoveniam tohto Dohovoru.

Článok 17 bis

(1) Tento Dohovor sa dojednáva na neurčitú dobu; v prípade výpovede zostane v platnosti ešte jeden rok odo dňa, keď bol vypovedaný.

(2) Táto výpoveď sa zašle vláde Švajčiarskej konfederácie. Nadobudne účinnosť len pre krajinu, menom ktorej bola daná, pričom Dohovor zostane v platnosti pre všetky ostatné únijné krajiny.

Článok 18

(1) Tento Dohovor bude ratifikovaný a ratifikačné listiny sa uložia v Berne najneskoršie do 1. mája 1963. Nadobudne platnosť medzi krajinami, v mene ktorých bol ratifikovaný, za jeden mesiac po tomto dátume. Avšak ak bude Dohovor ratifikovaný v mene aspoň šiestich krajín, nadobudne platnosť pre tieto krajiny za mesiac po tom, čo im bolo notifikované vládou Švajčiarskej konfederácie, že sa vykonalo uloženie šiestej ratifikačnej listiny, a pre krajiny, v mene ktorých bude ratifikovaný dodatočne, nadobudne platnosť za mesiac po notifikácii každej takej ratifikácie.

(2) Krajiny, v mene ktorých nebudú ratifikačné listiny uložené v lehote uvedenej v predchádzajúcom odseku, môžu pristúpiť k Dohovoru za podmienok uvedených v článku 16.

(3) Tento Dohovor nahrádza vo vzťahoch medzi štátmi, medzi ktorými platí, Parížsky dohovor z roku 1883 a ďalšie revidované dohovory.

(4) U krajín, medzi ktorými tento Dohovor neplatí, kde však platí Parížsky dohovor revidovaný v Londýne roku 1934, zostáva tento neskoršie uvedený dohovor v platnosti.

(5) Tak isto pokiaľ ide o krajiny, kde neplatí ani tento Dohovor, ani Parížsky dohovor revidovaný v Londýne, zostáva v platnosti Parížsky dohovor revidovaný v Haagu roku 1925.

(6) Tak isto pokiaľ ide o krajiny, kde neplatí ani tento Dohovor, ani Parížsky dohovor revidovaný v Londýne, ani Parížsky dohovor revidovaný v Haagu, zostáva v platnosti Parížsky dohovor revidovaný vo Washingtone roku 1911.

Článok 19

(1) Tento Dohovor bude podpísaný v jedinom exemplári vo francúzskom jazyku, ktorý bude uložený v archívoch vlády Švajčiarskej konfederácie. Overený odpis zašle táto vláda všetkým vládam únijných krajín.

(2) Tento Dohovor zostáva otvorený na podpis pre únijné krajiny do 30. apríla 1959.

(3) Oficiálne preklady tohto Dohovoru sa vyhotovia v nemeckom, anglickom, španielskom, talianskom a portugalskom jazyku.

Na dôkaz toho podpísaní splnomocnenci po predložení svojich plnomocenstiev podpísali tento Dohovor.

Dané v Lisabone 31. októbra 1958.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.